

Središte sela s Kapelicom Srca Isusova izgrađenom 1900. godine

Tepe se, bilježi i slika:
IVAN LEČEK

Svako naše selo ima svoje male junake, ljudi koji su žrtvovali svoje slobodno vrijeme da nešto naprave za svoje selo ili su po nečemu znani. Ovo je posvećeno njima i njihovim selima.

Brezje doista nije teško naći. Od Šenkovca prema bregima nema ni kilometar. I do drugih susjeda Slakovčana i Lopatinčara nije im daleko. A tu su pod nosom i Čakovčanima. Udaljili su se malo od glavne ceste pa uživaju u miru i tisini. Kažu oni pridrođeni da je upravo to ono što privlači da dolaze živjeti ovdje. Ljepota krajolika i mjeri, a nadomak gradu. A došli su sa svim strana, pa i iz Dalmacije i Hercegovine. I brzo se svima navikli da im je i općina župa na bregu. Ali ne gledaju na njih i visoka. Žato jer je načelnik iz Brezja. Kažu da tu može svatko naći sebe. I za svakoga ima mjesto za život. Tako oni zdušno "uzdržavaju" i tri seoske krčme. Jedna nosi naziv kobna. Valjda da vlasnici podsjeti na rodnu Dalmaciju. Inače, u selo se može doći sa svih strana svijeta. Tako bar pokazuje putokaz. A i otici na sve strane. Tako su i oni odlazili za poslom. No, sve je više onih koji tu rade i svoj biznis. Znao je za Brezje i po Frestetis, iako onda nije bilo putokaza. Prolazio bi tuda do svoje lovskе kuće i "zverinjaku" koji je posjedovao. Dugo se po selu pričalo kako je to izgledalo kada su prolazile grofovske kočije. Danas više nema ni traga od grofovske lovine kuće. Srušena je i od cigle je napravljena nekoliko kuća u selu. U tim se vremenima nije mislio na baštini. Mislio se u to vrijeme kako će na "čajanku". Bilje je to zabava u vatrogasnem domu. Čaj se nije kuhao, a svirali su Novosel i Okreša. Plesalo se i bilo veselo. Danas se jedino zabavlja na Brezjadi. Održava se ona sredinom srpnja. Sudjeluju ekipi iz svih ulica u raznim sportovima. Vrijevića je atrakcija na kraju dana. Povlačenje užeta. Nakon nekoliko ispijenih bačava piva te brojnih "kištri" piva ne zna setko koga povlači. Nije ni važno jer

Koliko ih se okupi na Brezjadi, ne mogu ni na sliku

je pola sela na okupu. I onda poslije ne treba pričati što je bilo.

Što oče delati, nek dela

Hvale se Brezovčanima da su si svi jaka zdobra. I da razgovara svak sa svakim. I politiku ostavljaju iza vrata kad produ izbore. Jer tu je takva tradicija da se gleda samo ono što čovjek napravi. To se onda i cijeni. Veli da ih je tome povijest naučila. Sve su si morali napraviti sami. Bez ičije pomoći. Čak su i šumu morali krčiti da bi došli do gradilišta. Danas se mnogi to ne vide. I nitko iz Brezja ne odlazi. To se vidi po kućama. Natječe se čija će biti iješpa. Ali i da bi se bilo lješpe. Jako im je stalo da se o njima ljepe počue. A i po tome kako planiraju nazvati ulice posebni su. Kažu da neće biti nikakvih imena. Jer ona su sad u modi, pa za nekoliko godi-

na ne. Zato će biti Zelenbor, Glavna, Školska, Dvorska, Ravnice, Učiteljska, Sportska, Vrtna, Lončarska, Gospodarska i Martinova. Jedino je ova zadnjina posvećena Martinu Petričeviću, čovjeku koji je bio začetnik mnogih akcija u selu. Brezje će valjda jedino u cijelom našem kraju imati i učiteljsku ulicu. Zato što je u njoj živjelo čak četrnaest učitelja. A Lončarska ulica vodi do Lončarskih jama, mjesa gdje su nekada medimurski lončari vadili glinu. Poslije su Brezovčani postali znani ciglari. Broj cigli koje su napravili, posebice majstor Škrobar, penje se na desetke milijuna. Kažu da je to tako da one koji žele raditi. Oni koji ne žele popiju "dva deci" i posel "se razide".

Žene vežbaju za snagu

Po tradiciji se u Brezju igrao nogomet, a oni drugi su bili vatrogasci

ili strijelci. Onda se prije tri godine pojavila Udruga žena. Organiziraju i priredbe, pa radionice za djecu. Se je to u redu, ali zakaj su počele "vežbatizirati snagu", pitaju se brezovčanski muži. Kako izgleda, ženama ipak treba snaga samo zbog brojnih akcija koje provode. Kažu da imaju veliki poticaj. Djeće je sve više. A nemaju školu. No nikad se ne zna ovdje u Brezju. Dogovore se i nikne. Ako su mogle pokrenuti ponovno Martinje i pravu feštu, mogu i sve drugo. Oživjele su i fašničku povorku. I kao spomen na negdašnji boj s Turcima, Brezovčani obukloše turške halje. U Brezju je počeo bujati život. Brezovčani se ponose i kažu da ni ne znaju hoće li saditi breze. Jer su njihove žene lijepi kak breze. A kak onda ne bi bilo i selo lijepo. Sad se sve čeka da žene preuzmu i NK Hajduk. Veče da će odmah dva ranga više u natjecanju. I kako bi

onda bilo kad ne bi bila prava jačma za mladim Brezovčankama. Brezovčani kažu da sve razumiju, samo im nije jasno zašto su organizirale tečaj bejzbola. I to još nije sve. Sad se hvale Brezovčani čija je palica tvrda. No, ipak samo bejzbolska. Ali su prvi koji igraju bejzbol med Muromi i Dravom.

Jedino pri nas dinamovci igraju za Hajduk

Nogometni klub nosi ime Hajduk. Samo zato što su osnivači bili vatrene hajdukovi. I tako sada vede da imaju klub Hajduk za koji igraju dinamovci. Navijaju u svu zdušno i radiju se svakoj pobjedi. Jer su u zadnjoj ligi i nemaju kamo ispasti. Još se sjecaju senzacije koju su izazvali prije tridesetak godina u velikom donjomedimurskom selu. Na vijest da tamоšnji klub igra

s Hajdukom, okupilo se mnoštvo naroda. A onda su se pojavili hajdukovi iz Brezja na biciklima. Ijoš k tome s blatnim biciklima. Jer je onda još u Brezju bilo takvo blato da bi kola zaglibila. Pa ipak, makar bilo blato, na proštemu Srca Isusova u lipnju dolazilo se. I još uvijek se dolazi. Sada svi putovi vode do igrališta. A kako je odmah pored i kapelica, sve je navijačima oprošteno odmah poslij utakmice. Ali samo do iduće. Onda se sve grijesi ispočetka. Ponose se Brezovčanima sobom i selom. Kažu da povijest i sadašnjost sela to dopuštaju. A posebice budučnost.

K nam su hodili gledat betonske bandere

Sedamdesetih godina radili su rekonstrukciju niskonaponske električne mreže. I onda su postavili prvi u Medimurju betonske

Stjepan Škrobar prvi je imao u selu traktor i auto te bio u jednom mandatu i zamjenik medimurskog župana. - Naše Brezje ima veliku budućnost i idealno je mjesto za život

Josip Kovačić već je više godina član VMO-a: - Sve kaj napravimo sami sigurno je

Štefanića Kozar, tajnica Udruge žena: - Imala nas tridesetak u Udrizi jer većina je žena mlađa, s obvezama u obitelji

Spomenka i Dragutin Barlek. On je bio zadnji predsjednik MZ-a u bivšoj i prvoj u novoj državi, a Spomenka je predsjednica Udruge žena. - Zadovoljstvo je raditi za selo kad vidimo kako napreduje

Rozalija Hergotić sa sinom Ivanom. Sa svoje 92 godine ona je najstarija Brezovčanka, ima 13 unuka i 22 prunača

MEDIMURSKE VODE d.o.o.

Položilo se Brezje po ravnici naslonjenoj na brege i gleda gore i dolje. No, kad bujice kiše dojure iz Lopatinca, onda čak i dosta vode ostaje jer nema kamo niže. Zanimljivo, ali to nikome ne smeta. Niti kome smeta što je Brezje postalo mondeno predgrađe Čakovca. Udaljeno od buke, s čistim zrakom i sa sve više mlađih stanovnika. Staro Brezje kraj Feštetićeve šumske kuće. Došli zetovi i snahe sa svih strana i izmijenili sliku Brezja. Dobilo je Brezje tako i konobu "Leut". Svašta se dogodilo u selu koje se isprva zvalo Brezje, pa Brezje po Nyiresfalva i danas Brezje. Ime je dobilo po brezama, ali je više u selu lipa nego breza. Sada planiraju zasaditi drvoređ da se ipak zna zašto se tako zove selo.

Članovi VMO-a: Dragutin Ladić, Dragutin Barlek, Gordan Slovenc, Dragan Hergotić, Zdravko Kozar i Ivan Barlek (nedostaje Lidija Lepen)

Stjepan Škrobar radi ciglu onako kako se to nekada radilo

Članice Udruge žena na malom odmoru poslje jedne akcije: Marija Miko, Štefanića Kozar, Anda Vuković, Ljiljana Pintarić, Julijana Nagrajsalović, Spomenka Barlek, Danijala Medlobi, Marija Kovačić i Nikolina Medlobi

Nadzorni u Upravnom odboru DVD-a: Josip Kovačić, Vjeran Dolenčić, Zdravko Kozar, Ivan Magdalenić, Dragutin Ladić, Ivan Vuković, Marinko Lukman i Kristijan Ivančok

Obitelj predsjednika VMO-a Dragutina Ladića. Supruga Marija, kćeri Mirjana i Marija, zetovi Josip i Damir te unuci Filip, Luka i Nika

stupove. Bila je to takva senzacija da su i madarske delegacije dolazile pogledati što je to. Ili su možda došli pogledati što je s njihovom pučkom školom utemeljenom 1942. godine. Zakasnili su, škola je već bila zatvorena. Zaboravilo se na školu, ali se nije zaboravilo da se iskršla šuma da bi se škola gradila. Jedino još krma "Zelenbor" bila otvorena. Ali i njezino ime otišlo u zaborav. Pojavilo se nešto novo. U školu su došli mali Žibeki. Još malo pa će iz drugih sela dolaziti brojiti koliko se ovdje djece rade. I da nema napuštenih kuća. Nekada su dolazili zbog zdenčeka na Hergotićevom gruntu. Bio je izdašan vodom i bio je dovoljan ne samo Brezovčanima već i onima iz brežnih sela. I danas izvire, ali nikomu više ne treba. A ako će nekoga zanamiti sve o Brezju, pokazat će mu dokumentarni film. Sve o Brezju nekadi i sad. I po tomu su Brezovčani posebni. Čemu riječ, ako postoji slika. A ona često govoriti više od riječi. Ništa to nije

U spomen na bitku s Turcima između Slavkova i Brezja, predsjednik VMO-a Ladić na fašnik postaje – paša

Andelko Nagrajsalović sa suprugom Lidjom Lepen i kćerkom Leon. On je inače načelnik općine Sveti Juraj na Bregu. - Otvorit ćemo nova gradilišta jer je pritisak za izgradnju jako velik

čudno. Jer Brezje je imalo svoj kinoklub još sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Kad u drugim selima nije još ni bilo fotoaparata. Kažu Brezovčani da u svemu moraju biti prvi. Ako je breza prva po ljeputu među drvećem, onda i selo mora biti takvo.

Josip Novak radi kao sjekac u Hrvatskim šumama, a sada iz jedne lipa izrađuje vrtičkoj djeci avion

Seoske zanimljivosti

Ulaz u selo od strane Šenkova

Selo Brezje spada u općinu Sveti Juraj na Bregu i istoimenu župu. Jedino je selo u župi koje je smješteno u nizinskom, ravnicičarskom dijelu. Godine 1638. godine selo se spominje pod imenom Brezje (Brezje). Selo je dobio naziv po brezama koje su tu rasle, a kojih više i nema. U selu ima jedanaest ulica koje će uskoro dobiti nazive. Najveći dio selu nastao je parcelama koje su stvorene krčenjem šuma prema Šenkovcu i Slavkovcu.

Selo je smješteno na površini od 3,2 četvornih kilometara, s gustoćom naseljenosti od 243 stanovnika po četvornom kilometru. Prosječna starost stanovnika je 34,2 godine te je prema zadnjem popisu bilo 200 stanovnika u dobi do 17 godina. U samo dvadeset godina povećao se broj kućanstava za 74 posto. Godine 1981. bilo je 126, a 2001. godine 219. Prema zadnjem popisu, u selu je živjelo 765 stanovnika. Prema predviđanjima, 2011. godine selo će imati oko 900 stanovnika.

O ljudima ...

Foto - kino klub "Brezje" osnovan je 1977. godine, no više ne postoji. Aktivno su u klubu radili sljedeći članovi: Srećko i Radovan Crnec, Dragan Medlobi, Ivan Škrobar, Ivan Vuković, Franjo Klobučarić, Dragan Domjančić, Zlatko i Dragan Hergotić, Miljenko Topolek, Nada Lainer, Josip Šafaric, Davor Mekovec, Zlatko Vuč, Zlatko Korunić, Srećko i Ivan Bistrović, Dragutin i Vlado Bar-

lek, Ljiljana Pintarić, Daniela Medlobi i Miljenka Novak.

Udruga žena "Brezja" osnovana je 2006. godine. Predsjednica je Spomenka Barlek, tajnica Štefanića Kozari blagajnica Mirjana Klobučarić.

Dobrovoljno vatrogasno društvo Brezje osnovano je 1953. godine na inicijativu Josipa Medlobija, Martina Petričevića, Franje Horvata i Stjepana Vidacića. Predsjednik DVD-a je Dragutin Ladić, tajnik je Marinko Lukman, blagajnik Ivan Vuković, zapovjednik Ivan Magdalenić, i dozapočvrednik Zdravko Kozar.

NK Hajduk osnovan je 1962. godine. Prvi predsjednik kluba bio je Martin Petričević, dok je sadašnji predsjednik Ivan Šprajc.

Ostat će zabilježeno da je prve kopačke nabavio Ivan Šafaric, a prve je dresove sašio Ivan Hergotić.

Zanimljivosti

najuspješnija udruga u selu je Streljački klub "Zelenbor" koji je na neki način i proslavio selo. Natječju se u 1. hrvatskoj ligi, a zasluzni pojedinci jesu: Miroslav Turk, Dragan Turk, Marko Peras, Matija Rambrot, Karlo Vrančić, Kristina Medved, Klara Meglić, Valentina Novak, Ana Marija Levačić ...

Dragan Turk član je hrvatske reprezentacije u gadašnjem samostrelom.

Brezje ima i svoj Informativni godišnjak "Brezje" koji uređuje Željko Kraljić.

